

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

М-ръ ЛУКОВЪ ВЪ СЛИВЕНЪ

Вторникъ — 24 декемврий. Къмъ 2 ч. следъ обѣдъ градскиятъ глантай прѣсна новината, че съ вечерния влакъ, отъ София, пристига министърътъ на войната.

Генералъ ЛУКОВЪ

Цѣлиятъ градъ заговори. Събиратъ се граждани, коментиратъ, а въ очитъ на всички грѣе радостта отъ посещението на голѣмия гостъ. Той е познатъ на сливенското гражданство и интересътъ къмъ неговата личностъ не е обикновено любопитство. Сливенското гражданство пази скъпи спомени отъ човѣкътъ, който не пощади личното си спокойствие, за да осъществи едно хуманно дѣло — създаването на

ДЕТСКИТЪ ТРАПЕЗАРИИ,

въ които, цѣла година, намѣриха топла храна хилядо бедни дечица. И ето: както при неговото грандиозно изпращане отъ Сливенъ, когато трѣбваше да приеме новиятъ си постъ въ Пловдивъ, така и сега, непринудено, спонтанно, цѣлиятъ градъ се стече на гарата и по улицитъ, за да му засвидетелствува признателността и обичта си. Влакътъ пристига въ 7 ч. безъ 10 мин., а единъ часъ преди това, перонътъ на гарата, площада, улицитъ, водящи за Военния клубъ, сж буквално претълкани отъ посрещачи. На гарата сж официалнитъ лица, начело съ началника на гарнизона г. полковникъ Стояновъ, офицеритъ, кмета, п. кмета. Тукъ сж председателитъ на адвокатската колегия, на лѣкаритъ, на женското д-во, на запаснитъ офицери, началника на 3 трудово бюро г. Томовъ и др. Въ лѣвия флангъ на перона е строена почетна рота, а въ дѣсния — запаснитъ офицери и подофицери, доброволцитъ и др. организации.

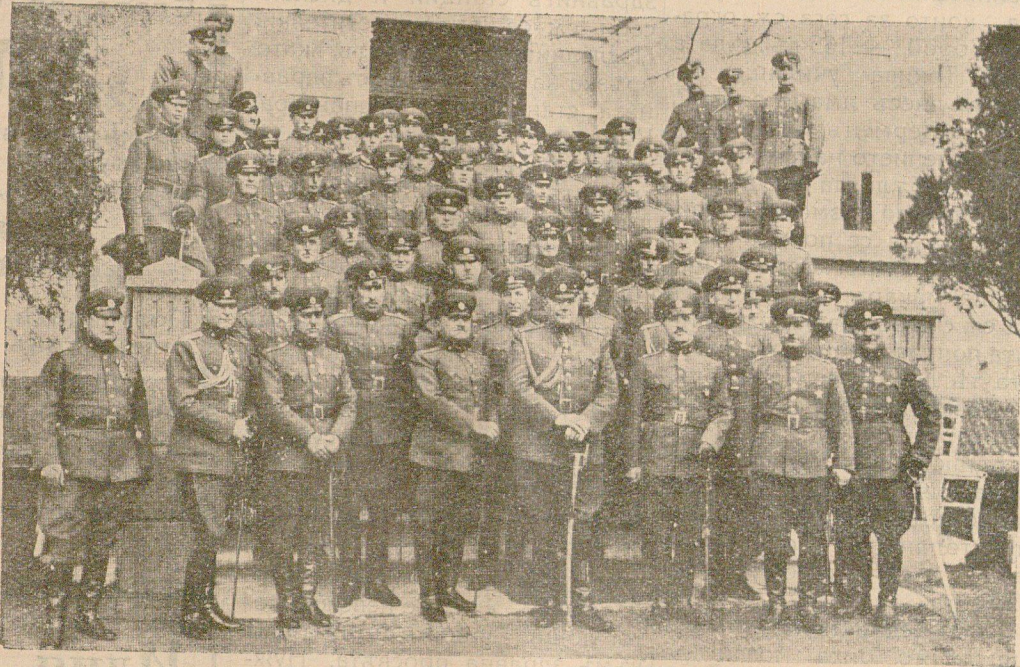
Полковникъ СТОЯНОВЪ

поздравя почетната рота, подъ звучитъ на „Шуми Марица“, свиренъ отъ дветъ музики — военната и на подофицеритъ. Нѣколко минути следъ това, откъмъ источния ж. п. мостъ сирената на локомотива процеди въздуха.

— Иде! — зашумъ нетърпеливото море отъ хора.

Бавно, подъ звучитъ на дветъ музики и при приветственото махане на стотици шапки, влакътъ се изравни съ посрещачитъ и спрѣ. На единъ отъ прозорцитъ, въ министерския вагонъ, се очертава мощната фигура на генералъ Лукова. Г-нъ министърътъ е заобиколенъ отъ зап. офицери, отъ окол. управителъ г. Византиевъ и отъ управата на подофицерската организация, отишла до Зимница, за да причака и посрещне скъпия гостъ.

Генералъ Луковъ се ржкува сърдечно съ началника на гарнизона, кмета, близкитъ си познати и съ всички представители на организациитъ. Съ мжка, той си пробива пътъ

Военниятъ м-ръ генералъ Луковъ съ офицеритъ въ Сливенъ — 25 декемврий 1935 г.

къмъ почетната рота, която правѣше отлично впечатление съ своята стегнатост. Исправенъ

предъ полковото знаме

г. министърътъ произнесе приветствие къмъ войницитъ. Мощно, воиншко ура, процеди въздуха. Нестихало още, съвсемъ неочаквано, задъ колоната на войницитъ, екна тържествено химна на Царя. Сливенскиятъ народенъ хоръ прикова вниманието на посрещачитъ. Хилядното множество запази гробна тишина и въ тая тишина, привлѣкательната сила на музиката обединяваше посрещачитъ.

Видимо трогнатъ, г. министърътъ наруши прѣвъ тишината, следъ финала на химна: — Да живѣе Царя! Ура!

Отъ всички страни се понесе ново, мощно ура.

Кметътъ

г. арх. Козаровъ, излѣзе нѣколко крачки напредъ и поздравявайки, отъ името на гражданството, г. министра съ „добре дошелъ“, изрази твърдата си вѣра, че

Сливенъ винаги ще пази скъпия споменъ за генералъ Лукова,

който направи твърде много за изхранването на беднитъ сливенски деца.

Господинъ министърътъ благодари за сърдечното приветствие.

Следъ като поздрави съ назидателни думи и другитъ организации, г. министърътъ се оттегли къмъ вътрешността на перона, за да изчака дефилирането на войската и на организациитъ. Когато минаха доброволцитъ, водени отъ

опълченеца дѣдо Василь Гарджоолу,

по лицето на г. министра заигра благоговѣйна усмивка. Дълго той не снемаше очи отъ приведената, немощна фигура на героя отъ Шипка. За нѣколко секунди, като че ли г. министра се бѣше пренесълъ въ далечното минало и събуждаше споменътъ за единъ свѣтъ

предъ величавитъ подвизи на който трѣбва да стоимъ съ снети шапки.

Г. министърътъ, придруженъ отъ официалнитъ лица, се отправи за Военния клубъ. Отъ дветъ страни на Главната улица бѣха застанали, въ шпалиръ, войници и ученици, а задъ тѣхъ се тълпѣха гражданитъ. Ученикитъ и ученицитъ отъ слѣтитъ гимназии бѣха съ музикитъ си, които свирѣха непрестанно. Отъ гарата до градинския мостъ войницитъ поздравяваха своя началникъ съ нестихващо ура, подето после отъ ученицитъ. Подъ възторженитъ приветствия на

повече отъ 20,000 души

г. министърътъ мина пешкомъ отъ гарата до Военния клубъ, кждето се сбoguва съ официалнитъ лица и следъ това се отправи, съ семейството си, на почивка, въ бившата си квартира — домътъ на попъ Василевъ.

На следния день, 9 часа сутринта — въ Общинския домъ, общогражданскиятъ комитетъ свика

стопанска конференция,

съ участието на г. м-ръ генералъ Луковъ. Предъ г. министра бѣха изложени всички стопански мѣроприятия на града, както и положението на занаятчиитъ и ирботничеството, голѣма частъ, отъ които е въ редоветъ на безработнитъ. Г-нъ министърътъ изказа радостта си отъ живия интересъ, който Сливенското гражданство проявява къмъ стопанския животъ, както и отъ грижитъ, които се полагатъ за облекчение на еснафа и работничеството. Той заяви, че положението на

сливенското работничество и занаятчиство

му е много добре познато и че ще бжде направено възможното за притѣпяване на безработицата.

Въ 11 ч. г-нъ министърътъ напусна Общинския домъ и се отправи къмъ Военния клубъ,

кждето му бѣха представени офицеритъ отъ гарнизона и началницитъ отъ 3 работна пех. дружина. Следъ церимониалнитъ поздравления, генералъ Луковъ, заобиколенъ отъ офицеритъ и семействата имъ, заедно съ съпругата си — г-жа Лукова — остана на обѣдъ въ голѣмия салонъ на клуба.

Сжщиятъ день — вечерята — гражданството даде, на свой редъ, банкетъ на г-нъ и г-жа м-ръ Лукови, въ Военния клубъ, при задушевна обстановка. Въ знакъ на признателностъ за голѣмитъ заслуги на генералъ Лукова, гражданството, чрезъ г. кмета, му поднесе разкошно подвързаната, тритомна

ИСТОРИЯ НА ГРАДЪ СЛИВЕНЪ,

отъ Д-ръ Симеонъ Табаковъ. Поднасянето на книгата бѣше съпроводено съ прочитането на специаленъ адресъ, въ който се подчерта енергичното участие на г. генерала при миналогодишната помощна акция.

Трогатъ, г-нъ министърътъ благодари за скъпия споменъ, изтъквайки, че наредъ съ неговото участие въ помощната акция, трѣбва да се спомене и участието на сливенското гражданство, което се е показало

най-отзивчиво къмъ страданията на беднитъ.

Г-нъ министърътъ припомни трогателни случаи, когато беденъ дърваръ, който нѣма нищо освенъ дветъ си ржце, предлага единственото си имущество —

единъ гржбникъ дърва,

а другаде — бедно семейство дава за детскитъ трапезарии теленцето си. „Такава жертвувателностъ, — завърши г-нъ министърътъ, може да бжде примѣръ за подражание на всички българи!“

Не е безинтересно да се отбележи, че голѣмата скромностъ на г-жа и г-нъ генералъ Лукови е преминала въ характера и на децата имъ. Малката дѣщеря на г-нъ генерала

е запазила скъпи спомени отъ уцето, кждето бѣше ученичка миналата година. Тя идва съ своитъ родители въ Сливенъ и при първия удобенъ случай се отпочва и се отзовава въ I-ва прогимназия, всрѣдъ другаркитъ си. Нейното появяване предизвиква цѣла буря отъ радостни чувства срѣдъ ученицитъ.

Малката Лукова

се трогва до сълзи и остава въ класъ презъ време на заниманията. После — тя научава, че нѣкои отъ другаркитъ ѣ сж болни и отива въ дома имъ да ги посети.

Ако такова възпитание и такава чистосърдечие се култивираше у всички деца на заможни и високопоставени родители, националната ни спойка би била неуязвима!

Изпращането.

Какво може повече да се каже отъ онова, което казахме за посрещането? Грандиозно, великолепно? — Не! Само една дума е достатъчна: общогражданска.

Музики, шпалиръ, сърдечни ржкостискания, ура и... единъ скжпъ, прескжпъ споменъ.

П. Д.

М-ръ Луковъ въ Керменъ

Никога гара Керменъ не е била тѣй многолюдна и тѣй тържествена, както при посрещането на генералъ Луковъ. Цѣлото село въ празнично настроение бѣ на гарата да посрещне голѣмия гостъ. Тукъ бѣха и ученицитъ отъ основното училище, начело съ своя хоръ, който приветствува г-нъ генерала съ Националния химнъ и химна на Царя. Сливенскиятъ окол. управителъ г. Византиевъ бѣ дошелъ, за да поздрави г-нъ министра съ встъпването му на Сливенска околия.

Г-нъ генералътъ е посрещнатъ тѣй тържествено и въ с. Михайлово

Стефанка д-ръ Карамалакова

нѣма да приема на именния си день.

Райна и Стойчо Бояджиєви

не ще приематъ на именния си день, поради болестъ въ семейството.

Стефанка Керменлиєва

нѣма да приема на именния си день на 9. I. 1936 год.

Да се подпомогне нуждающия се е не само голѣмъ човѣшки дългъ, но и върховна необходимостъ,

Масова земеделска просвета

Като важен лостъ за стопанския подеъм и добруване въ страната, тръбба да се признае и пригърне, съ нуждната искреност и топлина, широката и масова земеделска просвета. Крайно време е; да се схване, като голъма празднота въ нашия обществен и културен напредък, липсата на такава. Достатъчно е да надникнем въ стопанството на земеделеца — стопанинъ, за да разберемъ голата и зѣща празднота въ неговитѣ стопански проявления, да се убедимъ отъ факта, че маса земеделски стопани сж лишени отъ минималнитѣ познания, вѣщина и умѣние, — толкова необходими тѣмъ, като творци на голѣмъ брой стопански блага, продукти на комплицираното земеделско стопанство. Лесно ще разберемъ, че тѣ не познаватъ свойствата и особеноститѣ на почвата, която обработватъ, климата и капитализитѣ на природата, която ги обгражда, особеноститѣ и изискванията на живитѣ организми — растенията и животнитѣ, които тѣ развъждатъ и отглеждатъ. Че земеделецитѣ стопанинъ е далечъ отъ мисълта, да разбере основната истина, че земеделчието, като занаятъ, е сложенъ и комплициранъ такъвъ, че е наука сложна, и то сложна такава, обгръщаща въ себе си голѣмъ брой други науки.

Неоспорима истина е, че днесъ земеделчиетѣ стопанинъ продължава да мисли, за успѣшното провеждане на занаята си е достатъчно тѣй да има парче земя, чифтъ волове, жилавитѣ си мускули и познанията, които сж му дадени отъ неговиятѣ дѣдо и прадедо. Безъ да разбира, че земеделската наука, която той поне повърхностно тръбба да познава, всѣки день се обогатява съ нови открития, отъ които той, за своя просперитетъ, тръбба да се интересува.

Вѣрно е, че до сега малко е сторено, за да се пробуди у земеделския стопанинъ по-голъмо чувство и желание за просвета и самообразование. И затова голъма частъ отъ свободното си време той изживява въ безполезни спорове, умывания и пр. Ето защо, крайно време е, да се обмислятъ мѣрки, за да се пробуди у земеделския стопанинъ заспалото чувство на ученолюбивостъ, а най-вече у селската младежъ. За преуспѣването въ това направление; най-много ще допринесатъ читалищата и кооперациитѣ, ржководени отъ учителството и подпомогнати

отъ просвѣтени селяни. За съжаления, обаче, въ това отношение, въ много малко села е направено нѣщо по-чувствително. Чрезъ тѣхъ само могатъ да се организиратъ масово посетени сказки, беседи и курсове по земеделчието и отраслитѣ му. Тѣ сж единственитѣ помощници на обществено агрономична служба при организирането на земеделската просвета.

Не малко ще допринесатъ за прѣскането на земеделска-просвета и така нареченитѣ Допълнителни земеделски училища, които за сега сж ограничени брой — 165 въ цѣлата страна. Такива училища въ околията днесъ имаме само 2, въ селата Керменъ и Михаилоло. Стремлението на държавата тръбба да бже, да се увеличи броятъ имъ до възможния максимумъ, за да се покрие страната съ гжста мрежа отъ такива училища, макаръ и последнитѣ да не сж си извоювали напълно своята популярностъ и на много мѣста тѣ да се отричатъ още отъ несъзнателното селско население.

Единственото преимущество на тия училища е, че тѣ сж въ селото, близко до селското стопанство, а отъ друга страна—тѣ сж и по-евтини за държавата.

Тѣ сж единственитѣ училища, които биха могли да подготвятъ селската девица, и селскитѣ младежъ добре просвѣтени стопани и стопанки, които ще могатъ за въ бждаще, подали своитѣ ржце, съ вѣщина и умѣние да редятъ своитѣ стопанства.

Краткото съществуване на тия училища и постигнатия успѣхъ, напълно оправдаватъ възлаганитѣ надежди.

Само чрезъ масовата земеделска просвета ще е възможна рационализациата на земеделското стопанство. Само чрезъ нея ще се повдигне доходността въ днешното дефицитерно стопанство, за да се засили икономическата мощъ и платежнеспособността на земеделския стопанинъ, което ще бже единствената гаранция за икономическата и финансова мощъ на държавата.

С. С. — агрономъ.

Редакцията на в-къ „Луквитски новини“ въ гр. Луквита доставя при поискване Стенни календари за 1936 год. съ лика на най-силнитѣ човѣкъ Данъ Коловъ, заедно съ победенитѣ отъ него борци.

Цена 7 лева, за препродавачи 3 лева. Продажба въ брой и съ наложенъ платежъ.

Сестри - съветнички

Детската смъртностъ, туберкулозата, венерическитѣ болести и алкохолизмътъ сж предметъ на особено внимание въ послѣднитѣ години отъ страна на всички държави. Съ новия законъ за Н. здраве се цели повече да се предпази населението отъ боледуване, отколкото, да се лѣкува. Въ тази насока, за борба съ горизброенитѣ социални болести и недъзи се откриха здравни съветвателни станции за майки и деца, противотуберкулозни и кожновенерически диспансери и др.

Като помощенъ персоналъ на г. г. лѣкаритѣ, заведущи здравнитѣ станции и диспансери, сж сестритѣ-посетителки. Последнитѣ се явяватъ, като връзка на семейството съ здравната станция или диспансера. Когато се прекрачи прага на дома, когато се проникне въ грижитѣ и неволитѣ на семейството — тогава се вижда, до колко могатъ да се спазватъ съветитѣ и наставленията на г. г. лѣкаритѣ, дадени въ здравната станция. Сестрата посетителка ще схване положението, споредъ условията, при които е поставено семейството да живѣе. Тя ще заинтересува и освѣтли последното, поне за възможното, което може да се направи за болната майка или дете. Наистина, условията сж, които спжватъ, но по голѣмъ и опасенъ врагъ е невежеството, лошия навикъ и апатията къмъ здравна просвета. Нуждна е подкрепата на отговорнитѣ фактори, нужно ни е съдействието на всѣки събуденъ гражданинъ. Съ общи усилия, ще се стремимъ да издигнемъ здравнитѣ станции и диспансери, като важни медико-социални институти за народното здраве, за да свикне народа, масово да ги посещава, ценейки ползата отъ тѣхъ.

Сестрата посетителка е малка свѣтлина, но тя нѣма да огасне. Тя знае, че всѣко начало е мжчно, и вѣрвайки въ успѣха си, тя бавно, но сигурно, ще прониква, като слънчевъ лъчъ, дори и въ най-срутената колиба, ще разчиства трънливитѣ пжтеки, ще сѣе здравна просвета.

Сестра-посетителка: И. К.

Наскоро излиза отъ печатъ книгата Земеделското образование въ Скандинавия, написана отъ Т. Брънековъ, който презъ миналата година посети Скандинавския полуостровъ и направи редица проучвания въ областта на селското стопанство и земеделското образование.

Доставя се отъ редакцията на в. „Тракиецъ“ — Ямболъ

„БЕЛФА“ А. Д.

Българска ф-ка за електр. лампи—Сливенъ честити на почитаемитѣ си клиенти — търговци и консуматори, новата 1936 година, като имъ пожелава всичко най-хубаво и освѣтляване, презъ новата година, само съ Българ. електр. лампа „БЕЛФА“.

Най-добриятъ подаръкъ за деца е СПЕСТОВНАТА КАСИЧКА

отъ СЛИВЕНСКАТА ПОПУЛЯРНА БАНКА.

Спестовната касичка е бесплатна, защото внесената ѳ стойностъ 120 лв. се записва като влогъ на детето.

Елате да чуйте премиранитѣ апарати

„БЛАУПУНКТЬ“

Премиранитѣ въ Берлинъ. Истински музикаленъ инструментъ представляващъ наслада за всѣко семейство. Идеала на всѣки радиолюбител.

„ХОРНИФОНЪ“

Получилитѣ въ Лиежъ златенъ медалъ за естественъ тонъ и строга селективностъ.

Леки условия за плащанията. За празниците специално намалени цени.

Демонстрации съ последнитѣ модели презъ всѣко време на деня отъ цѣлъ свѣтъ при представителя имъ за гр Сливенъ и околията

ПАН. Г. КАМБУРОВЪ

Илия П. Кантарджиевъ

поради изселване продава къща съ всички удобства и праздно дворно мѣсто отъ два парцела въ кв. № 280, махала Ески-Джами.

Справки и споразумѣние при Григоръ Пашевъ — Сливенъ.

Ново за Сливенъ!

Специаленъ магазинъ за млѣчни продукти

Софийски ароматични масла	Винаги доброкачествени: прѣсно КРАВЕ МАСЛО за чай, ЛАКТА (масленъ кашкавалъ), НИБОРЪ (масло-сирене), за готвене специално биволско масло на пакети. краве и овче масло, кашкавалъ, сирене, яйца и медъ	за чай и готвене
---------------------------	--	------------------

ще намѣрите винаги при **ДИМО ДИМОВЪ** подъ магазина на ЛЕСИНОВЪ.

Хирургъ - Зъболѣнаръ ИВАНЪ ЗЛАТЕВЪ

се установи на частна практика въ града, ул. „Царъ Освободителъ“, 86. до Д-рѣ Нейовъ.

Приема и съ работнически книжки.

Италиянскитѣ рабдомани

Днесъ, когато оросяването на сливенското поле е на дневенъ редъ — не безинтересно е да се знае, че въпроса за водоснабдяването, особено въ сухитѣ низини на Италия, е билъ жизненъ въпросъ. И да се добератъ до подпочвенитѣ води — повиквани сж били въ помощъ геолози, гидролози, а сжщо и рабдомани.

Сама по себе си тая дума звучи нѣкакъ странно. Това въ повечето случаи сж старци. Тѣхъ ще срѣщнете въ Соренто, Римъ, Палермо и въ сухитѣ низини на Калабрия. Това е човѣка, който знае, где именно тръбба да се търси подпочвена вода.

Наистина, тая дума за нашия двадесети вѣкъ, вѣкъ на електричеството, радиото, безжициния телеграфъ и пр. звучи нѣкакъ невѣроятно.

Може би, читателтъ —

узнавайки значението на тая странна дума, ще се позасмѣе, ще дабави: „Нищо повече отъ гидролози, или още по-право гидрогеолози“.

Не!

Ни съ геологията, ни съ каквато и да е друга наука, рабдомантъ има нѣщо общо. А въ сжщностъ все пакъ той се явява като познавачъ, който има известни знания. Но тѣзи знания сж далеко отъ науката! Впрочемъ, дали това действително сж знания? Или е инстинктъ, развитъ въ това направление да узнае где подъ земята минаватъ подпочвенитѣ води?

Това чувство въ повечето случаи е наследствено въ редица поколѣния. Съ него тѣ, рабдоманитѣ, изкарватъ прехраната си.

Презъ 1907—1908 год. рабдоманитѣ откриха нѣколко

подпочвени рѣки на островъ Капри съ различни дебити.

Въ Соренската долина двама рабдомани твърдѣли, че изследвания отъ тѣхъ участъкъ е лишенъ отъ подпочвени води — даже и въ голѣми дълбочини. Повикания известенъ геологъ е твърдилъ противното и стопанина на имението започва пробиви, въ разни мѣста, които коствали десетки хиляди левове — но завършили съ неуспѣхъ.

Къмъ рабдоманитѣ не бива да се гледа съ насмѣшка. Ето що разказва политическиятъ деятель—депутатъ отъ парламента — Алфердо Бертези, сътрудникъ на в. „Аванти“.

— Нашата фабрика бѣ застрашена. Тя загиваше. Работата бѣ следнята. Въ периода на голѣмата суша, пресъхнаха всички извори въ околността — усилено намаляваше и водата въ кладенеца, отъ който се ползуваха парнитѣ котли.

Може да си представите, що значи липса на вода въ фабриката. гдето работятъ нѣколко мощни парни котли. Предприетието прекрати работитѣ. Освободени бѣха нѣколко стотинъ работници. Всѣки день то понасяше по нѣколко хиляди лева загуба. По указания на геолози, предприе се търсене на подпочвени води, съ сонди. Но напрасдно. Маса срѣдства бѣха хвърлени на вѣтъра! А вода все още не се намѣрваше. Тогава (давяциятъ и за сламка се хваща, казва пословицата), прибѣгнахме до старика рабдоманъ, който следъ нѣколко часа обхождаше района на фабриката, спира и казва:

„Ето тукъ... Отъ осемдесетъ до деведесетъ метра... Има много... Твърде много вода“. Въ резултатъ решено бѣше да се направи пробивъ на това мѣсто. Още на четиридесетия метъръ дълбочина

сондата се натъкна на слабъ водоносенъ пластъ. Следъ усилена работа, се констатира, че подъ глината лежи плѣсъкъ съвършено влаженъ. Това бѣше на седемдесетъ петъ метра дълбочина. А на осемдесетия метъръ се натъкнахме на буенъ водоносенъ пластъ. Сега нашата фабрика има кладенецъ съ дебитъ 60 л. въ секунда — а това е предостатъчно за предприетието.

Въ Италия сж познати доста случаи, когато рабдоманитѣ сж биле преследвани отъ католическото духовенство, обвинени въ магьосничество. Но при все това — самото духовенство често е изпадало въ комично положение, като е прибѣгвало до помощта имъ. Много отъ монастиритѣ на Сицилия и Калабрия дължатъ водоснабдяването си изключително на тѣхъ.

Прев. Г. Гюлмезовъ.

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

Концертът на Ветка инж. Жечкова

Този път на 22 т. м. салона Зора имаше доста внушителен вид — посещенията и вниманието на съгражданиците бѣше повече отъ задоволително. Така и трѣбваше, за да се улеснятъ грижитѣ на една майка, обременена съ много грижи и още по-много задължения къмъ толкова знаменителнитѣ прояви на совето дете.

Програмата на концерта засягаше високохудожествени пиеси за два инструмента — цигулка и пиано — на автори като: Бахъ, Лало, Моцартъ, Шопенъ и Новачекъ. Шаконата на И. С. Бахъ е академично произведение съ голѣма замисълъ, дълбочина и мъжни технически комбинации за дѣсната рѣжа. Да не говоримъ за лжковата техника, която може да се приложи само следъ единъ процесъ на вътрешно и виртуозно съзрѣване — нѣща, които сж още въ зародишъ у Ветка. Бахъ трѣбва да се остави на завършенитѣ артисти и академици. Решително — не е за деца.

Лало е се така неудобенъ въ нѣкои части на Еспаньолската симфония. Виждъ, Моцартъ и Новачекъ сж твърде удобни за музик. педагога на едно дете. Особенно Моцартъ, който и въ виолиннитѣ и въ клавирнитѣ си работи е ясенъ, лекъ и блѣстящъ, както за тълкуване, тъй и за възприятие. Мислиме, че въ него и чрезъ него Ветка ще добие основата на здравето музикално чувство и класически маниеръ за сериозно отношение къмъ изкуството си. Всичко друго, за сега, е само една демонстрация на вложенитѣ въ природата ѝ качества и възможности. За тази демонстрация сж достатѣчни и по-обикновенни произведения. Останалото само ще дойде съ възрастята. Затуй ние нѣма да засегаемъ подробноститѣ въ изпълнението. Отбелязваме само факта, че малката артистка има едно голѣмо природно качество — знаменителна па-

мятъ, безъ което качество никой не може да бжде истински артистъ, даже и при наличието на другитѣ слухови, ритмични и технически дарби. Тя проявява и голѣми прѣстова и лжкова ловкостъ. Завършеността на тонъ и фраза ще настѣпятъ въ последствие, по пѣтя на израстването и чрезъ внушение отъ по-голѣмо музик. педагози. Тя се нуждае още отъ две нѣща: време и възпитание. Последното обгрѣща общото образование и специалнитѣ занятия. За всичко туй, обаче се изкачъ срѣдства, каквито семейството ѝ не притежава. Изглежда, че това дете е принудено да концертира, за да се поддържа. Сцената, обаче, е опасно мѣсто за деца съ такова призвание и нрави, като нашитѣ, които допусчатъ комплименти — и неумѣстни, и нередни. А това не само изхабява, но и нѣщо по-вече. Налага се едно по-голѣмо и по-високо внимание къмъ това дете — такова отъ нашитѣ правящи кржгове, които иматъ грижата да поощряватъ дарованията ни. Поради безпорността на последнитѣ у Ветка, не принадлежи само на родителитѣ си. Тя е и на нацията. Нека културниятъ отдѣлъ при Министерството на Просвѣтата спаси трудолюбивата и преданата на музик. изкуство Ветка отъ неудобствата на невръстната ѝ грижа за насжщия, за да ѝ се създадатъ всички хубави условия за блѣстящо бждаще. Тогава тя ще стане и наша гордостъ

В. Димитровъ.

Скулптурътъ В. Вичевъ,

който пребивава въ града ни, отъ около три месеца, работи усилено бюста на Д-ръ Симеонъ Табаковъ — авторътъ на Историята на гр. Сливенъ. Скулптурътъ е наелъ ателие до Машатлъка, където приема за изработване бюстове и паметници.

Нашитѣ врагове

Здравица пиеса отъ Д-ръ Ал. Недевъ

Цененъ и много навремененъ приносъ къмъ детския ни театъръ е здравната пиеса „Нашитѣ врагове“ отъ д-ръ Ал. Недевъ. Оригинално замисленъ сюжетъ, действителностъ и фантастика се догонватъ, сливатъ се; приказното, обаче не доминира, не покрива реалното — то е само декорътъ, всрѣдъ който се раздипля невидимия свѣтъ на микробитѣ. У младиятъ драматургъ интересно сж съчетани познанията на лѣкаря съ интуицията на художника. Тенденцията на пиесата е силно подчертана и въпреки това, последната не е суха, уморителна дидактика. Диалогътъ увлича. Свежъ, ободрителенъ хуморъ блика на мѣста изъ репликитѣ. Езикътъ е ясенъ, чистъ, близъкъ до този на малкитѣ. Въ това отношение д-ръ Ал. Недевъ е далъ повече, отколкото може да се иска, като се има предвидъ здравно — просвѣтителниятъ характеръ на пиесата му. Въ „Нашитѣ врагове“ нѣма ни една дума, ни една реплика, която да се посрѣща съ недоумѣние отъ малкитѣ. Леко, безъ каквито и да било усилия, тѣ се запознаватъ, само въ нѣколко часа, съ невидимитѣ разрушители на човѣшкото здраве. Даденъ въ рамкитѣ на приказното, не изгубвайки ни за мигъ връзката си съ действителността, моралътъ на пиесата се асимилира незабелязано отъ децата. За това допринася твърде много и оригиналната костюмировка на действо лица.

Като началенъ опитъ, пиесата „Нашитѣ врагове“ не е лишена отъ недостатѣци. Така напр. образътъ на лѣкаря е прекалено идеализиранъ, а въ нѣкои отъ репликитѣ на работника Иванъ се долавя здравно-пропагандниятъ тонъ на автора. Отъ даденото, обаче, съ право можемъ да очакваме, че д-ръ Ал. Недевъ ще разгърне въ бждаще, съ още по-широкъ творчески замахъ, богатитѣ си заложби на детски драматиченъ писателъ.

Соня Вичева

Братя Гьошеви

складъ на дървенъ материалъ

честитаятъ Новата година на своитѣ клиенти и имъ пожелава въ всичко хубаво.

Христо Балевъ

сдържателъ на локала „Зора“

честити Новата година на своята клиентела.

Сливенската Популярна банка

честити Новата година на членоветѣ си и имъ пожелава „Единъ за всички — всички за единъ“,

Любомиръ Ивановъ

магазинъ за платове, одеала

честити Новата година на своитѣ клиенти.

Бай Митю

сдържателъ на локала „Шевка“

честити Новата година на мераклиитѣ на хубаво вино и закуски.

Петко Гевгаловъ

книжаръ

пожелава на своитѣ клиенти повече просвѣта презъ Новата година

Сахакянъ

фабрика на дараци

честити Новата година на своитѣ клиенти.

Банка Български кредитъ а. д.

Сливенски клонъ

честити Новата 1936 година на многобройнитѣ си клиенти и имъ пожелава здраве, успѣхъ и напредѣкъ.

Петко и Стойчо Бояджиеви

манифактуренъ магазинъ

честитаятъ на своитѣ клиенти и клиентки Новата 1936 год.

Излѣзе отъ печатъ

здравната пиеса

НАШИТѢ ВРАГОВЕ

отъ

Д-ръ АЛ. НЕДЕВЪ

съ уводъ отъ Д-ръ Ст. ВАТЕВЪ

ЦЕНА 20 ЛВ.

Доставя се отъ всички книжарници и автора — Сливенъ.

ЗАВИСТЪТА

Алегория отъ УРВИЧЪ

Имало единъ сиромашки синъ. Баща му, когато умираше, го повикаше и му казалъ:

— Синко, моитѣ дни се свършиха. Нѣмамъ пари, нѣмамъ и голѣмъ имотъ. Богатството, което ти оставамъ, е единъ съветъ: обичай труда, защото само той носи истинска радостъ!

Сиромашкиятъ синъ приелъ съвета, като скѣпо бащино наследство. Той обикналъ труда. Отъ ранни зори до късна вечеръ браздилъ земята, сѣлелъ, женалъ. И радостта, като малка сладкогласна птичка, свила гнѣздо въ сиромашкия домъ.

Веднажъ край къщата на работния момъкъ, минала Завистъта. Като видѣла гнѣздото на Радостта въ сиромашкия домъ, Завистъта позенелъ отъ ядъ. Тя не обичала малката, сладкогласна птичка и решила да я отрови.

Единъ день, Завистъта срѣла предъ вратника на сиромашкия синъ. Изкривеното ѝ лице злобно се усмихнало.

— Съсede, — каза тя на работния момъкъ — запжтила съмъ се да ти разгледамъ къщата.

Сиромашкиятъ синъ не познавалъ такава съсeдка, но си помислил, че не бива да върне гостенка, па ако ще и чужденка да е, и отворилъ уста

да я покани. Преди да изрече поканата си, малката птичка отъ гнѣздото извила сладкия си гласъ:

— Не я приемай, не я кани — тя ще те отрови, ако влѣзе въ къщата ти.

Момъкътъ разбралъ какво му казала птичката. Той погледналъ право въ очитѣ Завистъта и видѣлъ, че въ тѣхъ се гърчатъ, като змии, зеленитѣ пламъци на Злобата.

— Не, съсeдке, — казалъ сиромашкиятъ синъ. Тръгналъ съмъ по бърза работа. Не мога да те приема.

Завистъта скръцнала съ зжби отъ ядъ, но се усмихнала пакъ присторено.

Минали нѣколко дни. Завистъта се червисала, бѣлсала, примѣнила се, и безъ да чука, се вмъкнала въ къщата на сиромашкия синъ.

— Като те гледамъ самичекъ, съсeде, жално ми става. Нѣма кой да ти подреди къщата. Рекохъ си: ще ходя, отъ време на време, да попречистивамъ, да понареждамъ у съсeда. Ей тъй — отъ добро сърдце.

— Не ѝ вѣрвай, — зачируликала Радостта. Тя нѣма сърдце. Тя иска да ѝ дадешъ достъпъ, за да те отрови. Да знаешъ само колко много мойрожи е изтровала, колко къщи е разплакала!

— Благодаря, съсeдке — казалъ момъкътъ. Азъ съмъ младъ, пѣргавъ — намирамъ време и за полската работа и за домашната.

Завистъта не се отчаяла. Веднажъ тя забелѣзала, че сиромашкия синъ забравилъ отворенъ прозореца. Промъкнала се бързо презъ него въ стаята и се скрила. Когато, вечерта, момъкътъ се прибралъ отъ нивата, малката птичка изхвъркнала отъ пазвата му, но не запѣла весело, както винаги.

— Защо не пѣшеш, мила птичко? — запиталъ, очуденъ, сиромашкиятъ синъ.

— Когато Завистъта е въ къщата ти, моята пѣсенъ умира, — отговорила Радостта.

Огледалъ се момъкътъ и скоро намѣрилъ Завистъта, скрита подъ масата.

— Какво търсишъ въ къщата ми, негоднице?

— Не викай толкова, съсeде. Азъ дойдохъ за твое добро. Видѣхъ, че си забравилъ прозореца отворенъ и влѣзохъ да го затворя. Не викай, съсeде, не викай. . .

— Махни се! Не искамъ да те виждамъ. Никога да не идвашъ вече въ дома ми. Зло ще те сполети, ако прекрачишъ прага ми, — заканалъ се момъкътъ и, като билъ разгнѣвенъ, сграбчилъ Завистъта съ желѣзнитѣ си рѣце и я хвърлилъ презъ отворения прозорецъ.

— Ха-ха-ха-ха. . . — прихнала да се смѣе Завистъта. Азъ не се боя отъ злото, мое момче, азъ съмъ майка на Злото. Само тая малка птичка, която е свила гнѣздо въ твоя домъ е по-силна отъ менъ. Нейната пѣсенъ, като островърхи игли, ми боде очитѣ. Ако оскашъ да си отида веднажъ завинали, позволи ми да отрова малката птичка. Само това искамъ — позволи ми да отрова Радостта. Докато не дадешъ съгласието си, азъ нѣма да те оставя спокоенъ. Изпждишъ ли ме отъ вратата — презъ прозореца ще влѣза; изпждишъ ли ме отъ прозореца — презъ куминя ще влѣза; изпждишъ ли ме отъ куминя — ще се свия, като прашичка и презъ най-малката пукнатинка, ще се провря и пакъ ще влѣза, пакъ ще чуешъ моя гласъ: дай ми да отрова Радостта, защото ми боде очитѣ!

Сиромашкиятъ синъ се хваналъ за главата. Разбралъ, че съ Завистъта мъчно може да се бори. Решилъ да отиде на бащиния си гробъ и да си изкаже мъката. Отишелъ. Зариналъ прѣсти въ прѣстѣта. Заплакалъ:

— Тетеее, като ме научи какъ да спечеля Радостта, защо не ме научи какъ да я пазя, за да не я отрови Завистъта? . . .

Отъ гроба се чулъ тихъ гласъ:

— Когато пукне пролѣята, повикай Завистъта на нивата. Обещай ѝ, че ще ѝ дадешъ да отрови Радостта, ако те отмѣни само единъ день въ работата.

Сиромашкиятъ синъ послушалъ гласа отъ гроба.

Когато завистъта чула колко евтино ще ѝ продадатъ малката птичка, зарадвала се и нетърпеливо зачакала уречения день.

Дошло пролѣтъ. Момъкътъ и Завистъта отишли на нивата. Сиромашкиятъ синъ забилъ ралото и рекълъ на Завистъта:

— Ето: тукъ — на нивата — намѣрихъ Радостта. Тукъ ще я спечелишъ и ти. Поеми ралото!

Пригннала се Завистъта и забраздила. Скоро по изкривеното ѝ лице, потекли вадички отъ потъ. Рѣцетѣ ѝ почнали да отмалѣватъ, силитѣ ѝ я напускали.

— Бре, рекла си Завистъта — кой дяволъ ме впрегна въ това рало. За една нищо и никаква птичка ще пукна отъ преумора.

Пуснала Завистъта ралото, плюла си на петитѣ и бѣжъ да я нѣма.

Отъ тогава Завистъта престанала да спохжда съсeда си. А сиромашкиятъ синъ заживѣлъ пакъ щастливо, доволенъ отъ наследството, което оставилъ обичния му и мѣдѣръ баща.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИЯТА честити Новата година на читателите си.

Околийският управител г. Византиев е съставил план и организирал просветна дейност във всички села от сливенска околия. Във тази дейност ще участват всички служби от селата и от окол. център, заедно с началниците на службите. Дейността обема следните отдели: санитарен, ветеринарен, земледелско-стопански, просветен, възпитателен, религиозен и пр.

Общинските бюджети във всички общини в околията се изработиха при участието на широк кръг службени лица и видни местни хора от всички села. Тия голъми съвети сж се състояли от 30—50 души. Най-важната им задача е била да се установи реалния приход, според който да се нареди и разхода.

На нѳкои от крайно бедни граждани общината ще създаде работа, за да могат да получат помощ срещу труда си.

Въ сливенска околия, под ръководството на Окол. уѳ г. Византиев е организирана вече акция за подпомагане на нуждаещите се семейства. Въ тази помощна акция сж ангажирани учителите, които ще изнесат събрания за целта и организацията на акцията, а свещениците ще сторят сжщото от църковните амвони.

Прѳка телефонна връзка между Сливен и София е установена от началото на м-ц декемврий, която линия свързва София с Бургаз, направо през градовете Пирдоп, Карлово, Калюфер, Сливен. До сега телефонните разговори от Сливен за София ставаха през Ямбол, от което произтичаха голѳми забавания и трудности. Дано тази подбалканска телефонна линия бже последвана и от желѳзопътната, която отдавна чака своето осжществяване.

Умоляват се абонатите ни да съобщават въ редакцията промѳните на адресите, когато стават такива, за да се избѳгат случаите на нередовно получаване на вестника. Особено за София, където не на всички наши абонати имаме точните адреси.

Първоначалното училище въ града ни — „Ц. Церковски“ е прекръстено на името на голѳмия наш съгражданин — педагог и народен учител „Сава Добролюбни“. Една заслужена благодарност.

Агрономът Димитър Стайков, от гр. Сливен — доскорошен ръководител на Допълнителното земледѳско уѳе въ с. Михайлово — е назначен на служба въ околийското агрономство.

Благотетели се търсят за даване поддръжка и възпитание на ученичка от IV. отделеице — сираче, без баща. Справка при П. Димитров — адвокат — Сливен.

Именниците, които не още приемат по празниците, трябва да изпратят съобщенията си до редакцията, навреме.

Подготвя се изнасянето на юбилейно утро въ честь на най-стария детски писател Чичо Стоян, през м. януарий или началото на м. февруарий

Театъръ „Зора“

честити на своите посетители Новата година и имъ пожелава повече радост.

Кино „Х. Димитъръ“

честити Новата 1936 година на своите многобройни клиенти и имъ пожелава всичко хубаво.

Георги Черногоровъ

общаръ

поздравява своите клиенти съ Новата 1936 година.

Вѳра и Христо Томови

(Сливен — Жеравна)

честитятъ на своите клиенти Новата година и свѳтлитѳ празници.

Магазинъ Бижу

на К. Сахакянъ

честити Новата година и свѳтлитѳ празници на своите многобройни клиенти.

Кондио Златановъ

шивачъ

честити Новата 1936 година на своите клиенти.

Шивашко ателие „Revue de Mode“

честити Новата година на своите клиенти и имъ пожелава всичко хубаво.

Братя Копкалиеви

общари

честитятъ Новата 1936 година на своите многобройни клиенти.

Тютюневата фабрика „България“

честити Новата година на своите многобройни клиенти и пушачи и имъ пожелава всичко най-добро.

Офицер. Коопер. Д-ство „Балканъ“

честити на своите клиенти Новата 1936 година и свѳтлитѳ празници.

Акционерно текстилно дружество „Андоновъ & Михайловъ“ — Сливенъ

честити на своите клиенти Новата година и свѳтлитѳ празници, като имъ пожелава всичко най-хубаво.

Маниф. магазинъ „Мария Луиза“

честити на своите клиентки новата 1936 година.

Гостилница „Вулканъ“

Нойко Д. Пехливановъ

честити на клиентите си новата 1936 година.

Шивачница Аргентина

Георги Симеоновъ

честити на клиентите си Новата година и Коледените празници

Щилиянъ Василевъ

Търговец — Агентъ Д-во „Балканъ“

честити на клиенти и познати Новата година и имъ пожелава всико хубаво

и. г. За утрото е поканенъ и е далъ съгласието си да присѳтствува уважавания юбиляръ.

Началникътъ на гарнизона г. полковникъ Стоянов — е взелъ инициатива за увековечаване паметта на подпоручикъ Донева — най-голѳмият храбрецъ на 32 п. Ново-Загорски полкъ, загиналъ геройски при Кукуш, като се издигне паметникъ въ гр. Нова-Загора. Бюстътъ на подпоручикъ Донева е възложенъ за изработване на скулптора Вичевъ.

Сливенската културна дружба въ гр. Варна ще издигне паметникъ на х. Димитъръ въ Варна. Бюстътъ на войводата се работи от скулптора Вичевъ.

Получиха се въ редакцията три книжки за деца: Поца и Пожаръ отъ съветския писател Маршакъ, и Заю-Баю радиолобител, отъ А. Душковъ. Книгите сж разкошно издадени отъ книгоиздателство Добромиръ Чилингировъ — София и сж хубавъ коледенъ подаръкъ за децата.

Сливенското колоезачно Д-во е поднесло на Председателя на комитета обществено подпомагане — детски трапезарии, сумата 1,000 лева, за която е получено благодарствено писмо.

Много отъ изпратения материалъ остава за следния брой поради липса на мѳсто.

Счетоводство при Сливенското Данѳно Управление
II-ри Блатецки Бирнически Участъкъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 149 935 г.

Подписаниятъ Георги Г. Тилевъ II Блатецки държавенъ бирникъ при Сливенското данѳно управление, на основание опредѳлениято № 149 издадено на 4. XI. 935 год. отъ Сливенския Областенъ Сждъ въ полза на държавното съкровище противъ наследниците на Али Бей Халилъ Беевъ отъ гр. Сливенъ, дължащи закѳснѳли прѳки данѳци и глоба закѳснение въ размѳръ на 78,651 лева и съгласно чл. чл. 807—824 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че въ канцеларията ми въ гр. Сливенъ ще се състои публична продажба, която ще започне следъ 15 дни отъ датата на еднократното публикуване настоящето ми въ вестникъ „Изтокъ“ и ще свърши на онѳва число отъ следващия месецъ, което съответствува на датата на публикацията до 17 часа, съ правонадаване 10%, въ 24 часа, за следния длѳжникъ недвижимъ имотъ, върху който не тежатъ никакви възбрани и ипотеки, а именно:

1. Праздно мѳсто отъ 1,000 кв. м. въ м. „Джировъ Чифликъ“ при граници отъ четирѳхъ страни наследниците на Али Бей Халилъ Беевъ, служащо за водениченъ районъ, оценено отъ вещи лица за 1,500 лева.

2. Водична постройка въ м. Джировъ Чифликъ“ при граници отъ четирѳхъ страни наследниците на Али Бей Халилъ Беевъ отъ 150 кв. м. при средна височина 2¹/₂ м. отъ пода до тавана, състояща се отъ една стая за живѳене, една стая където сж инсталирани два воденични камѳка, еврика, брато и др. принадлежности и единъ оборъ, основитѳ сж суха каменна зидария, а надъ земята кирпичъ покрита съ обикновени керемиди.

Воденицата е въ движение. Постройката съ всичкѳ и поддѳления и следнитѳ воденични принадлежности: едно брато, една еврика, единъ француски камѳкъ, единъ обикновенъ камѳкъ, две водни колелета съ всички принадлежности, две трансмисии, разни каиши, едимъ децималъ и два хамбаря се оценя общо отъ вещитѳ лица за 65,500 лева.

Първоначалната цена ще бже съ 20% по ниска отъ тая дадена отъ вещитѳ лица.

Залогъ за правоучастие въ търга се внася 10% върху първоначалната цена.

Желающитѳ да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѳки присѳтственъ денъ и часъ за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 27. XII. 1935 год.

II Блатецки Държавенъ Бирникъ: Г. Г. Тилевъ

Релламирайте чрезъ Изтокъ

— Печатница „Трудъ“

Не давайте излишни пари за скѳпи
Европейски електрически лампи

Купувайте само българската
ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЛАМПА

БЕЛФА

СЪ НЕУСПОРИМИ КАЧЕСТВА

икономична на токъ

дълготрайна

и най-евтина

ПОКУПКАТА НА ЕДНА ЕЛЕКТРИЧ. ЛАМПА

БЕЛФА

ЗНАЧИ ИКОНОМИЯ ЗА ВАШИЯ ДЖЕБЪ И БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО СТОПАНСТВО

БЪЛГ. ФАБРИКА Главенъ представителъ за България
за електрически лампи **ЙОСИФЪ МЕРКАДОВЪ**
Сливенъ ул. Московска № 7, телеф. 15-30.